

Miks koer tighedaks läks?

Kui seni lahke loomuga koer ootamatult kurjaks läheb, võib seda põhjustada mõni tervisehäire – näiteks tugev liigesevalu.

Ühel Maalehe lugejal tekkis mure – ta sai hammustada oma koera käest, kellega seni polnud väidetavalt mingeid probleeme.

Kõnealune kuueaastane isane koer hammustas perenaist näost, kui see teda kodunt lahkudes nagu tavaliselt kallistas. Naise huul ja põsk vajasid õblemist, mõistagi oli ka ehmatatus suur.

Tegu pole tõukoeraga, vaid kutsikana turuvärvast ostetud kaukaaslane moodi loomuga, kellel on vilets tervis, nahahäädad vahelduvad liigeseprobleemidega.

Tavaliselt on koer aias lahtiselt, keti pannakse ta igaks juhuks vaid selleks ajaks, kui pererahvas kodunt ära läheb. Kogu oma varasema elu jooksul polnud see koer mitte kedagi hammustanud.

Käibetõed ja tegelikkus

Üks perenaise tuttav koeraomanik arvas, et looma niisuguse käitumise põhjust on lihtne leida. Kaukaaslane ju – või vähemalt peaaegu kaukaaslane –, mida sealt muud olekski oodata!

Usutavasti oskaksid n-ö pärisaukaaslaste omanikud paremini selgitada, miks selline põhjendus paika ei pea. Mina piirdun siinkohal vaid tõdemusega, et nii lihtne ega mustvalge seletus sedakorda siiski ei klapi.

Miks võib äkki hammustama hakata koer, kes varem leebe on olnud? Kõnelesin mitme kogenud koeraomanikuga ning panen nende mõtted ja soovitused alljärgnevalt kokkuvõtlikult kirja.

Alustuseks räägin aga lühidalt ühe teise koera loo.

Too sümpaatne retriiver oli küll keerulise lapsepõlvega, kuid äärmis-

INGMAR MUUSIKUS

Ka sõbralik koer võib muutuda tujukaks kui teda vaevab mõni tõbi.

selt sõbraliku loomuga. Kui koer koduste peale ootamatult ägestuma hakkas, arvas perenaine seetõttu esiti, et nüüd on nooruses läbi elatu looma hulluks ajanud.

Ega siin midagi imestada olekski olnud. Ootamatult selgus aga, et ägeduse vastu aitas... glükoosamiin. Koeral olid lihtsalt liigesed haiged ning väga valusad. Kui liigesevalu möödus, oli ka sõbralik loomus tagasi.

Toit on tähtsam kui arvatakse

Perenaist hammustanud koera pererahvas juba teab, et nende koera tervis on kehv. Selgusetuks jäi, kas loom saab ka ravi. Praegu oleks kõige õigem minna hea loomaarsti juurde ja lasta tal üle vaadata, kas ja kus on koeral valud.

Koera suukorvistamine, mida tuttavad soovitasid, probleemi ei lahenda.

Kuna juttu on ka nahaprobleemidest, siis võib eeldada, et koer sööb

kas kodutoitu või tavapoes saada olevat kuivtoitu. Ei üks ega teine neist pruugi sisaldada piisaval hulgal vitamiine, vitamiinivaegus aga nõrgestab organismi, tervis läheb käest ja loom võib muutuda tujukaks.

Kui mingil põhjusel pole võimalik niipea koeraga arsti juurde minna, et korralikku ravi saada, siis võiks talle toidulisandina mõnda aega nii glükoosamiini kui B-vitamiini ja kalamaksaõli anda.

Mitte mingil juhul ei tohi koerale aga omapäi inimese ravimeid sisse söötma hakata – need võivad looma tappa! Seda viga on paraku oma karvase sõbra ravimisel teinud isegi inimesearstid ja alati pole loomaarstid pärast enam imet teha suutnud.

Glükoosamiin ja vitamiinid pole ravimid, vaid toidulisandid, nende manustamine, kui koerale just elevantdiannust ei anta, kurja ei tee.

ANNELI SIHVART